



Minister Klimatu i Środowiska

DELG-WRE.050.3.2024.WŁ
3236872.12700366.10254191
Warszawa, 26-06-2024

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

odpowiadając na interpelację Pani Posel Katarzyny Matusik-Lipiec z dnia 10 czerwca 2024 r., nr K10INT3282, w sprawie współpracy ze Słowacją w zakresie produkcji i importu energii elektrycznej, przekazuję następujące informacje.

Pani Posel poruszyła niezwykle ważne zagadnienie transformacji energetycznej, które jest jednym z głównych zadań prowadzonych dziś w Ministerstwie Klimatu i Środowiska. Największym z wyzwań transformacji jest płynne i bezpieczne przejście od energetyki opartej na paliwach kopalnych do energetyki wykorzystującej w większości źródła nisko lub zeroemisyjne. Głównym kierunkiem rozwoju nowych źródeł energii elektrycznej jest energetyka jądrowa i odnawialne źródła energii (OZE).

Odnosząc się bezpośrednio do pytań Pani Posel dotyczących współpracy ze Słowacją przedstawiam poniższe wyjaśnienia.

Pytanie 1. Jak resort ocenia perspektywę współpracy energetycznej ze Słowacją w kontekście opisanym w interpelacji?

Polska i Słowacja jako członkowie UE na bieżąco prowadzą współpracę energetyczną zarówno na forum UE jak i w relacjach bilateralnych. Systemy elektroenergetyczne Polski i Słowacji współtworzą z innymi państwami obszar rynkowy Europy Centralnej (CCR CE, kiedyś CCR Core). Oznacza to, że współpraca systemów elektroenergetycznych realizowana jest w sposób płynny i ciągły w ramach struktur rynku energii elektrycznej UE. Wymiana energii elektrycznej pomiędzy oboma państwami w sposób optymalny wykorzystuje obecne zdolności przesyłowe istniejących połączeń transgranicznych.

Odnosząc się do koncepcji zaangażowania kapitałowego polskich przedsiębiorstw w inwestycje energetyczne poza granicami Polski, należy zaznaczyć, że pozostaje to w kompetencjach zarządów tych przedsiębiorstw. To one decydują w jakie inwestycje warto się angażować.

Pytanie 2. Jakie są możliwości rozbudowy połączeń energetycznych Polski ze Słowacją?

Krajowy system elektroenergetyczny jest rozwijany w kierunku zapewnienia odpowiedniego poziomu wytwarzania energii, optymalnego jej przesyłu i możliwości wymiany nadwyżek dla pokrycia niedoborów we współpracy z systemami elektroenergetycznymi sąsiednich państw. Polski operator systemu przesyłowego (OSP), tj. Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A. przygotowuje plan rozwoju sieci w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na energię elektryczną. Plan ten określa przedsięwzięcia w zakresie modernizacji, rozbudowy lub budowy połączeń z systemami elektroenergetycznym innych państw i bierze pod uwagę założenia wynikające z krajowych dokumentów strategicznych dotyczących rozwoju sektora energetycznego, w tym roli handlu transgranicznego energią elektryczną w bilansie energetycznym, a także m.in. efektywność ekonomiczną planowanych inwestycji. Plan rozwoju zakłada

modernizację istniejącego połączenia Polska – Słowacja relacji Krosno Iskrzynia – Lemėšany, polegającą na dostosowaniu parametrów linii do warunków atmosferycznych i zmian klimatycznych powodujących przekroczenie dopuszczalnych obciążeń oraz wymianę przewodu OPGW (*optical ground wire*) w celu zwiększenia dostępności połączenia transgranicznego. W planie rozwoju sieci nie zidentyfikowano potrzeby budowy nowych transgranicznych połączeń elektroenergetycznych ze Słowacją. Istniejące dwutorowe połączenie pracujące na napięciu 400 kV posiada moc znamionową 2772 MW.

Zagadnienie rozbudowy transgranicznych połączeń elektroenergetycznych pomiędzy systemami elektroenergetycznymi w Europie jest przedmiotem prac europejskiej sieci współpracy OSP (ENTSO-E). Organizacja ta publikuje co dwa lata dziesięcioletnie plany rozwoju sieci (TYNDP), które następnie są podstawą działań na szczeblu organów Unii Europejskiej w zakresie decyzji o wsparciu i promocji konkretnych projektów. Jak dotąd drugie połączenie pomiędzy systemem Polski i Słowacji nie było przedmiotem uzgodnień.

Warto w tym miejscu zaznaczyć, że w ubiegłym roku zostało uruchomione połączenie elektroenergetyczne pomiędzy Polską i Ukrainą, które obecnie służy do przesyłania energii elektrycznej w regionie. W tej sytuacji, tj. integracji synchronicznej Ukrainy z obszarem Europy kontynentalnej, wszelkie nowe inwestycje przesyłowe w tym regionie wymagać będą analiz techniczno-ekonomicznych w zakresie spodziewanych przepływów energii elektrycznej i oddziaływania na systemy elektroenergetyczne państw UE.

Należy także dodać, że dla wymiany transgranicznej energii elektrycznej znaczenie mają nie tylko połączenia transgraniczne, ale także przepustowość sieci wewnętrznych w danym krajowym systemie przesyłowym pozwalająca na integrację w systemie elektroenergetycznym energii elektrycznej importowanej bądź przesył energii elektrycznej do innego państwa w celu eksportu. Dobrym przykładem może być połączenie elektroenergetyczne Polski i Litwy uruchomione w 2015 r., któremu towarzyszyła znaczna rozbudowa krajowego systemu przesyłowego w północno-wschodniej Polsce, czy projektowane drugie połączenie polsko-litewskie, któremu musi towarzyszyć rozbudowa krajowego systemu na północy Polski. Samo połączenie elektroenergetyczne pomiędzy państwami jest tylko elementem złożonego systemu elektroenergetycznego danego państwa.

Z wyrazami szacunku

Z up. Ministra

Miłosz Motyka
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
/ – podpisany cyfrowo/

Do wiadomości:

Departament Spraw Parlamentarnych, Kancelaria Prezesa Rady Ministrów